

est, eoque delectetur, quod, ut Cicero loquitur, sub aurium mensuram aliquam cadit. Cui quidem uoluntatis inductioni ut in eloquendo etiam subseruiat orator, non periodum solum, sed numerum etiam, quem uocamus, hoc est, aptam pedum temporumque uarietatem, adhibebit

LXXXV

Habet iam in promptu orator instrumenta, quibus opus est ad persuadendum. Inuenit acute, disposuit apte, rem omnem uerbis expressit, et iis tam elegantibus, quam ad suauitatem exquisitis. At oratorem informamus hic, non mutum, sed loquentem, non, qui uelit legi tantum, et intelligi, sed audiri etiam et spectari. Igitur superest nihil, nisi ut, his praefultis, prodeat iam, et, quae cogitauit, modo ad persuadendum idoneo, uoce gestuque, declaret

LXXXVI

Auditur Orator. Hinc auribus seruii debet, quod fit per uocem. Sed spectatur etiam. Hinc oculis quoque satisfaciendum est, quod fit per gestum

LXXXVII

Vox et gestus in oratione Actio dicuntur, seu eloquentia externa, itemque corporis. Cuius cum permagna sit ad persuadendum uis, apte ut tractetur eadem et conuenienter, curandum est

LXXXVIII

Est autem haec animi corporisque nostri tanta et tam mirabilis consensio, nihil ut in illo acrius cogitetur, quin sit una in huius subtilissimis neruis motus quidam, cogitationi, suo tamen modo, respondens. Quo fieri etiam consueuit, ut corpus,